

ת"פ 5032/04/13 - מדינת ישראל נגד אסעד אבו זאיידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5032-04-13 מדינת ישראל נ' אבו זאיידה(עציר) 05 ינואר 2014

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסעד אבו זאיידה (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. ביום 9.9.2013 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן, כדלקמן: חמש עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); ארבע עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; עבירה אחת של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק; וכן עבירה אחת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

כתב-האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, כולל חמישה אישומים (להלן אתייחס לאישומים לפי מיספורם כפי שמופיע בכתב-האישום המתוקן). על-פי החלק הכללי לכתב-האישום המתוקן, בעיצומו של ערב חג הפסח, ביום 25.3.2013, הגיע הנאשם לשכונת בית הכרם בירושלים, תוך שהצטייד מבעוד מועד בכלי פריצה, ביניהם אזמל, פנס וגרביים, לצורך ביצוע התפרצויות לדירות כמפורט להלן וגנב רכוש בשווי רב. בהתאם לאישום הראשון, ביום 25.3.2013, בסמוך לשעה 22:30, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברחוב המייסדים בירושלים בכוונה לבצע גניבה או פשע. באותן נסיבות, הנאשם הצטייד מבעוד מועד בכלי הפריצה, נכנס לדירה על-ידי פתיחת סורג השער האחורי של הדירה וגנב מתוך הדירה תכשיטים וכסף בסך של 1,500 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, וכן גניבה והחזקת מכשירי פריצה. בהתאם לאישום הרביעי, במועד ובשעה המפורטים לעיל, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברחוב ברכיהו בירושלים. באותן נסיבות, הנאשם הצטייד מבעוד מועד בכלי הפריצה, נכנס לדירה תוך שהרים את התריס, שבר את מנעול סורג דלת המרפסת, זרע הרס רב בדירה וגנב צמיד זהב השווה כמה מאות שקלים, טבעת כסף עם אבן סגולה ובקבוק משקה ספרינג. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וכן גניבה. בהתאם לאישום החמישי, במועד ובשעה המפורטים לעיל, התפרץ הנאשם לדירה נוספת ברחוב ברכיהו בירושלים. הנאשם, שהצטייד מראש בכלי הפריצה, נכנס לדירה לאחר ששבר את סורג דלת המרפסת ופתח את הדלת הפנימית באמצעות אזמל. באותן נסיבות, הנאשם זרע הרס רב בדירה וגנב שרשרת זהב-לבן עם יהלומים הנאמדת בשווי של 10,000 ₪, טבעת זהב-לבן עם יהלום הנאמדת

בשווי של 5,000 ₪ וסך של 200 יורו. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וכן גניבה. בהתאם לאישום השישי, במועד ובשעה המפורטים לעיל, הנאשם הצטייד מראש בכלי הפריצה ונכנס לדירה ברחוב שילר בירושלים לאחר ששבר את תריס דלת המרפסת ופתח את סורג דלת המרפסת באמצעות אזמל. בשלב מסוים, שב בעל הבית לדירתו, ואז עזב הנאשם את הדירה ונמלט מהמקום. בעל הדירה הבחין בהתפרצות והזעיק שוטרים למקום. השוטרים איתרו את הנאשם בסמיכות לדירה, דלקו בעקבותיו תוך שהם קוראים לו בעברית ובערבית "עצור, משטרה". דא עקא, הנאשם לא שמע להוראותיהם, המשיך בבריחה, ובהמשך הניף ידיו לעבר אחד השוטרים. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וכן הפרעה לשוטר. בהתאם לאישום השביעי, בין יום 17.1.2013 ליום 19.1.2013, בשעה שאינה ידועה למאשימה, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברחוב בית-הכרם בירושלים. הנאשם נכנס לדירה על-ידי הרמת תריס דלת המרפסת ופתיחת דלת המרפסת באמצעות כלי חד. באותן נסיבות, גרם הנאשם נזק לצילינדר דלת המרפסת, לארון חדר השינה ולמשקוף הדלת, זרע הרס רב בדירה וכן גנב סך של 5,000 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וכן גניבה.

2. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש מאסר בפועל בן 65 חודשים, אשר יכלול בתוכו גם את הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם. בנוסף, הסכימו הצדדים על הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו טרם שמיעת הטיעונים לעונש. כעת מונח לפני תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 36, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים חודשיים עד 14, תושב עין נקובא. הנאשם גדל במחנה הפליטים שועפט, סיים שש שנות לימוד בלבד ולאחר מכן יצא לעבוד. מגיל צעיר ניהל חיים עצמאיים, ללא תמיכה והכוונה מצד הוריו. במשך מרבית שנותיו הצליח לשמור על שגרת עבודה ועבד בעבודות מזדמנות שונות. יחד עם זאת, כבר בהיותו כבן 20 נידון לראשונה לעונש מאסר בגין עבירת שוד. בהמשך נידון למאסר שני לפני כשלוש שנים על רקע עבירות גניבה והתפרצות. ממאסרו זה שוחרר הנאשם שחרור מוקדם ועבד בחברת בנייה עד לתום תקופת היותו אסיר ברישיון. לאחר מכן, ועד למעצרו בתיק דנן עבד בחברת בנייה שבבעלות אחיו. במהלך מעצרו הנוכחי, שולב הנאשם כחונך לאסירי השגחה. במסגרת תפקידו זה, מסייע הנאשם לאסירים חלשים ומתווך בינם לבין סגל שב"ס. נמסר כי הוא ממלא את תפקידו באחריות וברצינות, לשביעות רצון הצוות. בנוסף, הנאשם משתתף מדי שבוע בטיפול קבוצתי לחונכים, לוקח אחריות על מעשיו ומביע מוטיבציה לשקם את חייו.

אשר לעבירות נשוא התיק הנוכחי - הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות וציין כי הרקע לביצוען היה מצוקה כלכלית קשה. לצד זאת, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם מפחית מחומרת מעשיו. על-אף ההליכים הפליליים ועונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר, הנאשם לא מצליח לשים גבולות להתנהגותו וממשיך לנהוג באימפולסיביות, מתקשה לראות את הפגיעה שלו באחר, ומטשטש את חומרת העבירות.

אשר להמלצה - שירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות של מאסר בפועל. יחד עם זאת, נוכח חוות-דעת הגורמים המטפלים בשב"ס, המליץ שירות המבחן כי בשיקולי חומרת הענישה ילקחו בחשבון תקופת מעצרו

הממושכת וכן תפקודו החיובי במעצר והעובדה שמביע מוטיבציה גבוהה לשיקום.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת העבירות, נסיבות ביצוען והנזק שנגרם בגינן; על עברו הפלילי המכביד של הנאשם; וכן על קיומם של שני מאסרים מותנים התלויים ועומדים כנגדו. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בנוגע לכל אחד מהאישומים 1, 4, 5 ו-7 נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. לגבי אישום 6 - טענה המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. לשיטת המאשימה, בנסיבות העניין מוצדק להיצמד לרף העליון של מתחמי הענישה הנטענים. לטענתה, היא הסכימה ל"תקרה" של 65 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, וב"תקרה" זו כבר נלקחו בחשבון מכלול הנסיבות המקלות ובהן: הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי; מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם; וכן העובדה שארבעה מתוך חמשת האישומים בגינם הורשע הנאשם, בוצעו ברצף במהלך לילה אחד. בהתחשב בכל אלה, עתרה המאשימה להשית על הנאשם את העונש המקסימלי על-פי הסדר הטיעון בין הצדדים, קרי- 65 חודשי מאסר לריצוי בפועל (כולל הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם).

מנגד, בא-כוח הנאשם הציג ראיות לעונש הכוללות מכתב המלצה ממועצת עין נקובא; אישור לימודים בקורס בו נטל הנאשם חלק בעת מעצרו; וכן מסמכים רפואיים לגבי פציעתו של הנאשם שלפי הנתען נגרמה בעת שנעצר על-ידי השוטרים (יובהר כי לטענת הסנגור לגבי ירידה בתפקוד העין לא נמצאו מסמכים תומכים) וכן לגבי כווייה בגין סיר מרק רותח שלפי הנתען נשפך על הנאשם בבית-המעצר. לטענת הסנגור, יש לראות את ארבעת האישומים הראשונים הנוגעים לאותו הלילה כאירוע אחד, ואת האישום השביעי שבוצע כחודשיים קודם לכן כאירוע נוסף. בגין כל אחד משני האירועים ראוי לגישת הסנגור לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בגין מכלול האישומים, טען הסנגור למתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הוסיף ועמד על מכלול הנסיבות לקולא, ובהן ההודאה והחרטה; משמעות המאסר לגבי הנאשם ומשפחתו; מאמציו של הנאשם לשיקום בהם החל כבר במהלך תקופת מעצרו; וכן המלצת שירות המבחן להתחשב בכך במסגרת משך המאסר בפועל שיושת על הנאשם. בהתחשב במכלול הנסיבות לקולא אותן פירט בטיעונו, עתר הסנגור להשית על הנאשם עונש שבין 12 ל-24 חודשים חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת עונשי המאסר המותנים בחופף זה לזה, ובמצטבר באופן חלקי בלבד לעונש שייגזר בתיק זה). הסנגור הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

ריבוי עבירות - הערה מקדימה

5. בנסיבות העניין, אני סבורה כי כל אחד מחמשת האישומים בכתב-האישום המתוקן, מהווה אירוע נפרד לצורך קביעת מתחם של ענישה הולמת לפי סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין. כך הוא הדבר, נוכח חומרת המעשים בכל אישום, ובשים לב לכך שעסקינן בחמש דירות-מגורים נפרדות ובפגיעה במתלוננים שונים. עם זאת, בהתחשב בזיקה בין האישומים כפי שיפורט בפיסקה 8 להלן, אני סבורה כי ראוי לגזור בין כל האישומים עונש כולל כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשים אשר בוצעו על-ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

אשר לעבירות הרכוש (שהינן העבירות העיקריות בתיק שלפניי) - **הערכים החברתיים המוגנים** המונחים בבסיס העבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת כלי פריצה, עניינם שמירה על קניינו ורכושו של הפרט, וכן הגנה על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישי בשים לב לכך שביתו של אדם אמור להיות מבצרו. אוסיף כי התפרצות לביתו של אדם במטרה לגנוב את רכושו טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה, העלולה להוביל לפגיעות בגוף וחלילה - גם בנפש. אשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - תכליתה של עבירה זו הינה להגן על קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. פגיעה בסדרי עבודתם של אנשי אכיפת החוק חותרת תחת האינטרס הציבורי של הגנה על סדר חברתי תקין ועל שלטון החוק.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** בכלל האישומים בתיק שלפניי מלמדת כי הנאשם בחר לפרוץ באופן סידרתי לבתים פרטיים במטרה לגנוב מתוכם כסף ורכוש. על-פי האישומים הראשון, הרביעי, החמישי והשישי לכתב-האישום המתוקן, ניצל הנאשם את המועד של ערב חג הפסח, והתפרץ באותו הלילה לארבעה בתים שונים באותה שכונה בירושלים. בכל אחד מן המקרים, הנאשם היה מצויד בכלי פריצה, ובעזרתם מצא את דרכו אל הבית פנימה. בשלושה מן המקרים, עשה זאת תוך שבירת מנעול, סורג או תריס. בשתיים מן הדירות אליהן פרץ באותו הלילה, זרע הנאשם הרס רב בדירה, מלבד יתר הנזקים שנגרמו עקב ההתפרצות והגניבה. בשלוש מן הדירות גנב הנאשם כסף ותכשיטים. מעשיו של הנאשם באותו לילה נקטעו רק לאחר שכאשר התפרץ לדירה הרביעית, שב בעל-הבית לדירה והבחין בפריצה. בשלב זה, הנאשם עזב את הדירה ונמלט מהמקום, כך שלמרבה המזל הסיכון להתפתחות אלימה לא התממש. עם זאת, נקל לשער את תחושת הפחד והבהלה שאחזו בבעל הדירה, אשר שב לביתו בערב חג הפסח ומצא כי ביתו נפרץ. בהמשך, הזעיק בעל הדירה שוטרים למקום, וכאשר אלה איתרו את הנאשם וקראו לעברו לעצור, הנאשם לא נשמע להוראותיהם והמשיך בבריחה ובהמשך אף הניף את ידיו לעבר אחד השוטרים. יוער כי למעשיו של הנאשם באותו לילה, קדם מעשה התפרצות וגניבה נוסף שבוצע כחודשיים קודם לכן. גם באותו מקרה, התפרץ הנאשם לדירה באותה שכונה בירושלים באמצעות כלי פריצה, על-ידי הרמת תריס של דלת המרפסת ופתיחת הדלת על-ידי כלי חד. הנאשם זרע הרס רב בדירה וגנב מתוכה סכום כסף גבוה. מכאן שמעשי ההתפרצות והגניבה בערב חג הפסח לא היוו מעידה חד-פעמית, וקדם להם אירוע נוסף של התפרצות וגניבה מבית מגורים באותה שכונה.

הסיבה לביצוע כלל המעשים המתוארים נעוצה במצוקה הכלכלית אליה נקלע הנאשם. הנאשם ביצע את המעשים לבדו ובלא תחכום רב. יחד עם זאת, טיב המעשים, השיטתיות והסדרתיות הטמונים בהם, מעידים על תעוזה והעדר מורא. זאת ועוד; מעשיו של הנאשם גרמו לנזק רב לדירות אליהן פרץ, ובכלל זה: הפסד רכוש וממון וכן הרס רב שהנאשם זרע בתוך חלק מהדירות. המעשים בוודאי הובילו לעוגמת נפש רבה לבעלי הדירות שמצאו כי ביתם נפרץ בערב חג הפסח. כמו-כן, נגרמה גם פגיעה בפרטיותם של הדיירים ו/או בעלי הדירות וכן פגיעה ממשית בתחושת ביטחונם האישי. יוער כי מרבית הרכוש שנגנב הוחזר לבעליו, אולם זאת לא מיוזמת הנאשם, אלא מאחר שלגבי ארבעת האישומים הראשונים שבוצעו באותו הלילה, הנאשם נתפס בכף. שונה המצב לגבי האישום האחרון (האישום השביעי)

שבוצע כחודשיים קודם לכן. מוסכם כי הכסף שנגנב במסגרת אותו אישום לא הוחזר.

7. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן; וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים הראשון, הרביעי, החמישי והשביעי, נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: ת"פ (י-ם) 25190-11-12 מדינת ישראל נ' רשק (14.4.2013), פסקה 5 והאסמכתאות המוזכרות שם). **אשר לאישום השישי** - בהתייחס לטיעוני המאשימה לגבי אישום זה, ולמען הסר ספק, אבהיר כי לפי עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, לא נאמר כי המתלונן עצמו ראה את הנאשם פורץ לביתו, אלא רק כי הבחין שביתו נפרץ והזעיק משטרה. ודוק, במסגרת האישום השישי, לא בוצעה עבירת גניבה לצד עבירת ההתפרצות שכן בעל הבית שב לדירה והנאשם ברח. עם זאת, לאחר בריחתו ביצע הנאשם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בנסיבות אלה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם נע אף הוא בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל**.

קביעת העונש המתאים

8. העבירות בארבעת האישומים הראשונים בכתב-האישום המתוקן (אישומים ראשון, רביעי, חמישי ושישי) בוצעו על-ידי הנאשם באותה שכונת מגורים בירושלים, ובסמיכות זמנים במהלך אותו לילה (ערב חג הפסח - 25.3.2013), תוך שמתקיימת זיקה ממשית בין המעשים (כך למשל, נראה כי הנאשם עשה שימוש בכל ארבעת האישומים האמורים באותם כלי פריצה, כעולה מהחלק הכללי של כתב-האישום המתוקן). אשר לאישום הנוסף (האישום השביעי) - מדובר בהתפרצות ובגניבה שבוצעו במועד נפרד ומוקדם יותר ליתר האישומים, אולם זאת באותה שכונת מגורים ותוך שימוש בדפוס פעולה דומה. בהתחשב בכך, ראיתי לגזור בגין חמשת האישומים בהם הורשע הנאשם עונש כולל, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין. בקביעת העונש הכולל, ראיתי להתחשב ב"תקרה" עליה הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, אשר לא ראיתי להתערב בו - 65 חודשי מאסר בפועל (הכוללים בתוכם גם הפעלה של שני עונשי מאסר מותנים). כמו-כן, ראיתי להתחשב בין היתר במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, תוך מתן תשומת לב לחשיבות השמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם במסגרתם, לבין תקופת המאסר שיהא על הנאשם לשאת (ראו: סעיף 40ג(ג) לחוק העונשין).

9. **לקולא**, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, את לקיחת האחריות מצדו ואת החרטה שהביע בדבריו באולם הדיונים. נטילת האחריות ייתרה את הצורך בשמיעת הוכחות עם מספר משמעותי של עדים, והובילה לחסכון במשאבים ציבוריים יקרים. בנוסף, לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם שהינו אב לשישה ילדים ומפרנס עיקרי למשפחתו הנתונה במצב כלכלי לא פשוט. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור מזה כ- 10 חודשים בתיק זה, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. זאת ועוד; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אימץ דרך חיובית במהלך מעצרו, הוא חונך אסירים חלשים בהצלחה ומביע מוטיבציה גבוהה לשיקום. בהתחשב בכך, נמנעתי מלמצות את מלוא הדין עם הנאשם, על-מנת לעודדו להתמיד בדרך בה החל לצעוד. יחד עם זאת, ברי כי אין לראות בהתנהלותו של הנאשם בחודשים האחרונים בין כותלי בית המעצר, את חזות הכל.

לחומרה, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, אשר נידון בעבר לשלושה עונשי מאסר בפועל בגין עבירות שוד

מזוין וכן עבירות רכוש לרבות התפרצויות לבתי מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין. זאת ועוד; הנאשם ביצע את העבירות נשוא התיק שלפניי שעה שתלויים ועומדים כנגדו שני עונשי מאסר מותנים - האחד בן 4 חודשים והשני בן 6 חודשים. התנהלות זו של הנאשם, כמו גם התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם מפחית מחומרת מעשיו, מעידה על העדר מורא מפני החוק, וממחישה את הצורך בהשתת ענישה שיהיה בה כדי להרתיע את הנאשם - וכן את הרבים - מפני הישנות המעשים.

10. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה להטיל על הנאשם בגין חמשת האישומים ביגום הורשע, עונש כולל של 50 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשי מאסר מותנים הצופים פני עתיד. בנוסף, יופעלו עונשי המאסר המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שיטל בגין התיק שלפניי בשים לב לכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין. אבהיר כי מאחר והמאשימה לא עתרה לפיצוי בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים, לא ראיתי לסטות מהסכמת הצדדים, ומסיבה זו נמנעתי מלחייב את הנאשם בפיצוי בגין הכסף שנגנב באישום השביעי ולא הוחזר לבעליו עד היום.

סוף דבר

11. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 50 חודשי מאסר בפועל, החל מיום המעצר.

ב. עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים במסגרת ת"פ 4006-09 בן 6 חודשים, וכן עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים במסגרת ת"פ 1488-09 בן 4 חודשים, יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בפיסקה א' לעיל. סך הכל הנאשם ירצה 56 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת נכס חשוד לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ו. בהסכמת הצדדים, כלי הפריצה יחולטו. מוצגים אחרים יוחזרו לבעליהם, וככל שלא ימצאו - יחולטו או יושמדו בהתאם להחלטת רשם פלילי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, במעמד הצדדים.